
DR. HANKÓ ILDIKÓ

Drága Ágikám!

Az angyalok a karjaikban felrepítettek az égbe, az Úristen ítélőszéke elé. Aki olyan jó, és szeretetre méltó volt, mint Te, nem kétséges, hogy ezután örökre színről színre látja a Teremtőt. A családot, a barátaidat, a kollégáidat olyan szeretettel vetted körül, hogy mindannyian szívesen tartózkodtunk a közeledben. Ételedet, akármilyen egyszerű volt, néha csak egy kis zsíros kenyér, megosztottad velünk. Szinte minden alkalommal velem jött Emese unokám, aki csöndben hallgatta okos fejtegetéseidet a magyarságról, az ország szétszakításáról, a hazaszeretetről, a lehetséges szebb jövőről, amit sajnos már nem érhetél meg, de makacsul bíztál benne. A népmeséket, a népszokásokat, a népi humort úgy adtad elő az órákon, hogy azok életre szóló muníciót adtak identitásunk kiteljesedéséhez. Ezután fentről segített népedet, barátaidat és mindenkit, akit szerettél. Az utóbbiak mindig sokan voltak.

Drága Ágikám, utoljára még regölök Neked: „Adjon az Úristen békét és nyugalmat./ Teljesüljön földi vágyad, ahogy akartad./ Haj, regő rejtem, azt is megengedte az a nagy Úristen.”

Hankó Ildikó

Dr. Hankó Ildikó